

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

25.11.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Wykorzystywanie serwerów w Polsce powoduje powstanie zakładu podatkowego, wyrok WSA w Gliwicach z 15 listopada 2024 r., sygn. akt I SA/GI 175/24	3
Brak uregulowania należności za towar nie stanowi podstawy do korekty in minus, interpre- tacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.422.2024.3.KO	4

Wykorzystywanie serwerów w Polsce powoduje powstanie zakładu podatkowego, wyrok WSA w Gliwicach z 15 listopada 2024 r., sygn. akt I SA/GI 175/24

Rozstrzygana sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której spółka austriacka zadała pytanie dotyczące tego, czy wykorzystywanie serwerów zlokalizowanych w Polsce do prowadzenia działalności gospodarczej spowoduje powstanie zakładu podatkowego w Polsce.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w Austrii i dostarcza aplikację X klientom, wśród których nie ma klientów z Polski. Wnioskodawca dostarcza klientom aplikację X za pomocą oprogramowania udostępnianego zdalnie z Austrii na serwerach zlokalizowanych na terytorium Polski. Wnioskodawca jest właścicielem tych serwerów.

Serwery są umiejscowione w udostępnionej Wnioskodawcy przestrzeni, tj. w ramach tzw. farmy serwerów zarządzanej przez inną spółkę. Wnioskodawca nie posiada prawa dostępu do tej przestrzeni oraz nie zatrudnia pracowników na terenie Polski. Udostępnianie aplikacji X oraz techniczne zarządzanie i kontrolowanie serwerów odbywa się zdalnie z Austrii przez dedykowanych pracowników Wnioskodawcy.

Zdaniem Wnioskodawcy, wykorzystywanie serwerów nie spowoduje powstania zakładu podatkowego Wnioskodawcy w Polsce na gruncie art. 5 polsko-austriackiej UPO. Wnioskodawca argumentował, że nie dysponuje przestrzenią, w której faktycznie znajdują się serwery, a działalność gospodarczą faktycznie wykonuje w Austrii.

Dyrektor KIS nie zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy. Zdaniem Dyrektora KIS, „placówka”, o której mowa w art. 5 polsko-austriackiej UPO obejmuje również urządzenia wykorzystywane do prowadzenia działalności przedsiębiorstwa, czyli w tej sprawie serwery. Dyrektor KIS podkreślił, że skoro serwery zlokalizowane są w Polsce, to istnieje więź między placówką a określonym punktem geograficznym. Zatem, w omawianej sytuacji powstanie zakład podatkowy w Polsce.

WSA w Gliwicach przychylił się do stanowiska organu i oddalił skargę Wnioskodawcy.

Wydźwięk wyroku jest kontrowersyjny, ale nie sposób odmówić siły określonym argumentom WSA w Gliwicach. Sąd I instancji wskazał, że co prawda omawiane serwery znajdują się na farmie serwerów i spółka nie ma do nich prawa dostępu, to jednak działalność, która jest wykonywana za pośrednictwem tych serwerów jest podstawową działalnością spółki o ciągłym charakterze.

Zgodnie z Komentarzem OECD do powstania zakładu w rozumieniu art. 5 ust. 1 UPO wymagane jest łączne spełnienie następujących przesłanek: (i) istnienie „miejsca działalności gospodarczej”, tj. placówki rozumianej jako pomieszczenia, a w pewnych okolicznościach maszyny i urządzenia, (ii) placówka ma charakter stały oraz (iii) stała placówka jest wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej.

W omawianej sprawie, wątpliwości budzi w szczególności pierwsza przesłanka. Spółka austriacka nie dysponuje bowiem pomieszczeniem, w którym zlokalizowane są serwery. Wnioskodawca jest jednak właścicielem urządzeń (serwerów), które znajdują się w Polsce. Wnioskodawca sam wskazał, że obsługa serwerów odbywa się zdalnie. Oznacza to, że prowadzenie działalności za pomocą serwerów nie wymaga posiadania przez spółkę dostępu do przestrzeni, w której znajdują się serwery. Zatem, należy zgodzić się ze stanowiskiem, że spółka faktycznie dysponuje w Polsce placówką rozumianą jako urządzenia (serwery).

Z Komentarza OECD wynika, że jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą za pomocą strony internetowej i jest właścicielem serwerów, na których ta strona jest przechowywana, to miejsce, gdzie serwery są umieszczone, może być uznane za zakład przedsiębiorstwa. Co więcej, zakład podatkowy może powstać nawet jeżeli przedsiębiorstwo nie zatrudnia personelu do obsługi tych serwerów. Podobna sytuacja występuje w omawianej sprawie.

Skutkiem podejścia zaprezentowanego przez WSA w Gliwicach i Dyrektora

KIS jest konieczność opodatkowania CIT w Polsce dochodu spółki austriackiej, który można przypisać powstałemu zakładowi podatkowemu. W praktyce nie oznacza to jednak, że cały dochód ze świadczonych usług będzie opodatkowany w Polsce. Kluczowe jest to, jaką część dochodu faktycznie można przypisać do zakładu zgodnie z przepisami o cenach transferowych. Może okazać się, że większość zysków generuje oprogramowanie oraz prawa własności intelektualnej, a zysk generowany przez serwery stanowi jedynie niewielką część.

Wnioski mogłyby być jednak odmienne gdyby spółka nie była właścicielem i nie posiadała żadnych praw do serwerów. Należy zatem pamiętać, że każdy przypadek powstania zakładu podatkowego należy analizować indywidualnie.

PATRYCJA HULBÓĆ
STARSZY KONSULTANT

Brak uregulowania należności za towar nie stanowi podstawy do korekty in minus, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.422.2024.3.KO

Spółka wydała Nabywcy towar (trzy hale termiczne), którym mógł on rozporządzać jak właściciel. Pomiedzy spółką a Nabywcą doszło do przeniesienia prawa do rozporządzania towarem (trzema halami termicznymi) jak właściciel w rozumieniu ustawy VAT, bowiem Nabywca mógł swobodnie dysponować powierzonym mu mieniem. Oznacza to, że spółka dokonała dostawy towaru (trzech hal termicznych) na rzecz Nabywcy w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy.

Ponadto po wystawieniu faktury dokumentującej dostawę trzech hal termicznych nie zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 29a ust. 10 ustawy VAT dotyczące obniżenia podstawy opodatkowania. Nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 106j ust. 1 ustawy VAT, tj. nie

uległa zmianie podstawa opodatkowania lub kwota podatku wskazana w fakturze, nie dokonano zwrotu podatnikowi towarów i opakowań, nie dokonano zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, nie stwierdzono pomyłki w jakiegokolwiek pozycji faktury.

W związku z powyższym spółce nie przysługiwało prawo do wystawienia faktury korygującej w miesiącu lutym 2024 r., jak i również do dokonania korekty podatku należnego za ten miesiąc, gdyż nie wystąpiła sytuacja, o której mowa w art. 106j ust. 1 ustawy VAT. Spółka nie miała również prawa do anulowania wystawionej faktury, gdyż faktury pierwotnej nie można uznać za tzw. pustą fakturę. Faktura pierwotna dokumentowała dokonaną dostawę towaru i została wprowadzona do obiegu prawnego. Nieruchomość do dnia złożenia wniosku nie została spółce zwrócona. Brak zapłaty nie stanowił podstawy do jej anulowania.

Brak uregulowania należności przez Nabywcę nie stanowił podstawy do wystawienia faktury korygującej w miesiącu lutym 2024 r. Nie zapłaconej faktury spółka nie mogła skorygować, jeżeli jedyną przyczyną tej korekty był brak zapłaty. Tak, więc ciężar na spółce obowiązek odprowadzenia VAT od faktury dokumentującej dostawę trzech hal termicznych.

W komentowanej interpretacji indywidualnej Dyrektor KIS podkreślił, iż sam fakt nieotrzymania zapłaty za dokonaną dostawę towarów nie jest podstawą do wystawienia faktury korygującej in minus (ani do anulowania takiej faktury). Na gruncie VAT kluczowe jest bowiem to, że do dostawy towarów faktycznie doszło, a nie to, czy uzyskano z tego tytułu wynagrodzenie. Zatem sprzedawca, niezależnie od tego, czy otrzymał zapłatę, jest obowiązany rozliczyć VAT należny z tytułu zrealizowanej dostawy towarów.

Stanowisko Dyrektora KIS potwierdza jednocześnie że, po pierwsze, na gruncie VAT przeważające znaczenie mają okoliczności faktyczne, a nie zapisy umowne, a po drugie, że zwrotu „pra-

wo do rozporządzania jak właściciel” nie można interpretować jako „prawa własności”. W omawianych okolicznościach bez znaczenia był zatem fakt, iż umownie zastrzeżono, że do przeniesienia na nabywcę prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (tj. do dostawy towarów w rozumieniu VAT) dojdzie dopiero po uiszczeniu przez niego całości wynagrodzenia. Skoro w rzeczywistości towary zostały nabywcy przekazane do własnego/swobodnego użytku, to do dostawy towarów na gruncie VAT doszło, a zapis umowny był – z perspektywy VAT – nieskuteczny.

Przypomnieć jednocześnie należy, że instrumentem umożliwiającym podatnikom pomniejszenie VAT należnego w sytuacji nieuiszczenia przez nabywcę wynagrodzenia jest tzw. ulga na złe długi. Podatnik może bowiem, przy spełnieniu warunków określonych w art. 89a ustawy VAT, skorygować podstawę opo-

datkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona.

Nieściągalność wierzytelności uważa się natomiast za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności. W takim przypadku nie jest wystawiana faktura korygująca do nieopłaconej faktury, a korekty (in minus) dokonuje się w ramach składanej deklaracji podatkowej (w specjalnie przeznaczonym do tego polu).

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z wypłatą odszkodowań za praktyki nieuczciwej konkurencji, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. II FSK 206/22	8
Wprowadzenie opodatkowania PCC podwyższenia kapitału zakładowego spółki dokonanego przez Skarb Państwa narusza zasadę standstill, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. III FSK 1040/24	8
Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów wykazanych w korekcie zeznania podatkowego, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. II FSK 277/22	8
Nieodpłatne udostępnianie lokali pracownikom z zagranicy ma pośredni związek z działalnością opodatkowaną spółki i daje jej prawo do odliczenia VAT naliczonego, wyrok NSA z 8 listopada 2024 r., sygn. I FSK 789/21	9
Kwestia rozliczenia ulgi badawczo-rozwojowej w PGK, wyrok NSA z 7 listopada 2024 r., sygn. II FSK 179/22	9
W świetle art. 16 ust. 2a ustawy CIT dla wykazania nieściągalności wierzytelności nie wystarczy jej uprawdopodobnienie jedynie wobec dłużnika głównego, wyrok NSA z 7 listopada 2024 r., sygn. II FSK 182/22	9
Przeniesienie wierzytelności dywidendowej do fundacji rodzinnej nie ma wpływu na obowiązek podatkowy udziałowca (wspólnika) uprawnionego do wypłaty dywidendy, wyrok WSA w Warszawie z 14 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 2032/24	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT dodatkowych opłat parkingowych w sytuacji, gdy nie jest możliwe zidentyfikowanie kierowcy. Moment powstania obowiązku podatkowego , wyrok WSA w Poznaniu z 14 listopada 2024 r., sygn. I SA/Po 427/24	10
Kwestia zastosowania ulgi na robotyzację w przypadku nabycia środków trwałych , wyrok WSA w Warszawie z 13 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1968/24	10
Odsetki od pożyczki hedgingowej zawartej w celu zabezpieczenia ryzyka wahań kursów walutowych nie stanowią kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT , wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1916/24	10
Brak faktury nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy prawa do odliczenia VAT , wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1498/24	11
Kwestia obowiązku składania przez spółkę jawną właściwemu urzędowi skarbowemu informacji CIT-15J , wyrok WSA w Warszawie z 6 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1809/24	11

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z wypłatą odszkodowań za praktyki nieuczciwej konkurencji, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. II FSK 206/22

Aby wydatek mógł być zaliczany do kosztów uzyskania przychodów, musi istnieć jego związek z uzyskaniem bądź zachowaniem źródła przychodów. W rozpoznawanej sprawie dotyczącej wydatków związanych z wypłatą odszkodowań za praktyki nieuczciwej konkurencji, których wysokość została ustalona między stronami w ugodzie sądowej, takiego związku nie ma.

Poniesiony wydatek ma związek z prowadzoną działalnością gospodarczą przez spółkę, ale nie ma związku z jej przychodami, ponieważ z konkurentem spółka nie miała żadnych relacji, oprócz sądowych dotyczących nieuczciwej konkurencji.

Ponoszenie tego wydatku nie służy zachowaniu źródła przychodów, tylko odpowiedzialności za delikt, którego dopuściła się spółka. W związku z tym, w sytuacji, kiedy nie ma związku z przychodami, to dany wydatek nie może być zaliczany do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Wprowadzenie opodatkowania PCC podwyższenia kapitału zakładowego spółki dokonanego przez Skarb Państwa narusza zasadę standstill, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. III FSK 1040/24

Sens zasady standstill na gruncie PCC sprowadza się do stwierdzenia, że jeśli w danym państwie członkowskim naliczano podatek kapitałowy na dzień 1 stycznia 2006 r., to można nadal go naliczać. Natomiast jeżeli państwo członkowskie zrezygnowało z opodatkowania danej czynności podatkiem kapitałowym to nie może ponownie wprowadzić jej opodatkowania.

Pod pojęciem „naliczania” należy rozumieć każdy efektywny sposób poboru tego podatku. Analiza historyczna przepisów obowiązujących w tym zakresie w prawodawstwie krajowym prowadzi do wniosku, że w Polsce po 1 stycznia 2006 r. doszło do zaprzestania naliczania podatku kapitałowego

(PCC) należnego od podwyższenia kapitału zakładowego (akcyjnego) obejmowanego przez Skarb Państwa.

Uprawnia to do stwierdzenia, że ponieważ nowelizacja ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych z mocą od 1 stycznia 2009 r. wprowadziła opodatkowanie PCC czynności wniesienia wkładu pieniężnego przez Skarb Państwa do spółki kapitałowej, która to czynność przed tą datą, a w szczególności w 1 stycznia 2006 r., nie była efektywnie opodatkowana, przez naruszenie zasady stałości (stand-still) narusza zarówno założenia (cele), jak i literę Dyrektywy Kapitałowej (2008/7/WE) w postaci pkt 8 jej preambuły oraz art. 7 ust. 1 i ust. 2.

Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów wykazanych w korekcie zeznania podatkowego, wyrok NSA z 13 listopada 2024 r., sygn. II FSK 277/22

Sporne koszty z tytułu „opróżnienia lokali” i „zarządzania przedsiębiorstwem” (tj. odpowiednio - koszty bezpośrednio związane z przychodami oraz koszty pośrednio związane z przychodami) poniesione w 2014 r. nie mogły być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów roku 2014 z uwagi na to, że nie zostały one ujęte w księgach rachunkowych spółki w 2014 r. do dnia, o którym mowa w art. 15 ust. 4b pkt 1 albo pkt 2 ustawy CIT (sporządzenia sprawozdania finansowego, złożenia zeznania), lecz zostały wykazane dopiero w korekcie zeznania złożonej w 2017 r.

Za dzień poniesienia kosztu należy uznać dzień ujęcia tego kosztu w księgach rachunkowych na podstawie faktury lub innego dowodu. W konsekwencji powyższego, koszty bezpośrednio – z uwagi na dyspozycję art. 15 ust. 4c ustawy CIT nie mogą być potrącone w 2014 r., lecz w roku podatkowym bezpośrednio następującym po roku, za które jest sporządzane sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie. Poniesienie zaś kosztu „zarządzania przedsiębiorstwem,” określa art. 15 ust. 4d i ust. 4e ustawy CIT co oznaczało, że koszty te nie stanowią kosztu 2014 r.

Nieodpłatne udostępnianie lokali pracownikom z zagranicy ma pośredni związek z działalnością opodatkowaną spółki i daje jej prawo do odliczenia VAT naliczonego, wyrok NSA z 8 listopada 2024 r., sygn. I FSK 789/21

Związek wydatków spółki ponoszonych na nieodpłatne zakwaterowanie pracowników z zagranicy z jej działalnością opodatkowaną ma charakter pośredni. W konsekwencji spółka ma na ogólnych zasadach prawo do odliczenia podatku naliczonego zawartego na fakturach dokumentujących zarówno samo zapewnienie miejsc zakwaterowania, jak i koszty mediów i innych elementów, które są niezbędne do utrzymania lokali.

Kwestia rozliczenia ulgi badawczo-rozwojowej w PGK, wyrok NSA z 7 listopada 2024 r., sygn. II FSK 179/22

Przepis art. 18d ust. 1 ustawy CIT wskazuje, że podatnik, który uzyskuje przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych, ma prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność badawczo-rozwojową, czyli kosztów kwalifikowanych. W związku z tym, że w PGK podatnikiem jest ta grupa, a nie poszczególne spółki wchodzące w jej skład, to właśnie PGK może z tej ulgi skorzystać. Wniosek ten potwierdza wykładnia językowa tego przepisu.

Skoro istota ulgi badawczo-rozwojowej polega na odliczeniu kosztów kwalifikowanych od podstawy opodatkowania, to w przypadku, gdy podatnikiem jest PGK, takiego odliczenia może dokonać wyłącznie ta grupa, a nie spółki tworzące grupę.

W związku z tym, jeżeli w spółce tworzącej grupę powstanie strata, to niezależnie od tego PGK jako podatnik ma prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania kosztów poniesionych na działalność badawczo-rozwojową, niezależnie od tego, że spółka, która prowadzi działalność badawczo-rozwojową nie jest w stanie całości kosztów uzyskania przychodów zaliczyć w swojej działalności z uwagi na to, że ponosi stratę czy ma niższe dochody z prowadzonej działalności.

W związku z tym uznać należy, że to PGK ma prawo do odliczenia od podstawy opo-

datkowania całego wydatku poniesionego przez spółkę prowadzącą działalność badawczo-rozwojową w tym konkretnym roku, a nie tak jak wskazał organ w interpretacji, przez kolejne sześć lat, co wywnioskował z art. 18d ust. 8 ustawy CIT.

W świetle art. 16 ust. 2a ustawy CIT dla wykazania nieściągalności wierzytelności nie wystarczy jej uprawdopodobnienie jedynie wobec dłużnika głównego, wyrok NSA z 7 listopada 2024 r., sygn. II FSK 182/22

Jako nieuzasadnione należy uznać stanowisko banku, że dla wykazania nieściągalności wierzytelności wystarczy uprawdopodobnienie wobec dłużnika głównego, bez konieczności podjęcia próby wyegzekwowania wierzytelności od pozostałych osób współodpowiedzialnych za kredyt. Uprawdopodobnienie nieściągalności wyłącznie w stosunku do kredytobiorcy nie przesądza dostatecznie i wystarczająco, że wierzytelność kredytowa jest nieściągalna.

Należy bowiem jeszcze zbadać możliwość ścignięcia jej od pozostałych współdłużników, ponieważ na podstawie art. 16 ust. 2a ustawy CIT ocenia się nieściągalność wierzytelności, nie zaś wypłacalność dłużnika głównego, natomiast niespłacona wierzytelność jest (w tym zakresie) materialnie długiem dłużnika i poręczyciela, współkredytobiorcy czy współmałżonka.

Przeniesienie wierzytelności dywidendowej do fundacji rodzinnej nie ma wpływu na obowiązek podatkowy udziałowca (wspólnika) uprawnionego do wypłaty dywidendy, wyrok WSA w Warszawie z 14 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 2032/24

Skoro jak wynika z przepisów Kodeksu spółek handlowych uprawnionymi do dywidendy są wspólnicy, którym udziały przysługiwały w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku, to fakt wniesienia wierzytelności z tytułu wypłaty dywidendy do fundacji rodzinnej nie wpływa na zmianę podmiotu uprawnionego do dywidendy. Na gruncie obowiązku podatkowego udziałowca nie ma zatem znaczenia, że dywidenda jest wypłacana osobie trzeciej (fundacji rodzinnej). Obowiązek podatkowy zaktualizuje się wobec udziałowca

w dniu wypłaty należnej mu dywidendy, choć trafi ona zamiast do udziałowca, na podstawie jego woli, do fundacji.

Z powyższego wynika, że skoro fundacja rodzinna w wyniku dokonanej przez współnika spółki (fundatora) wniesienia wierzytelności z tytułu zaległego zysku i w konsekwencji związanej z tym następnie „wypłaty” przez spółkę dywidendy, nie stanie się właścicielem udziałów spółki, a jedynie nabywa roszczenie obligacyjne do wypłaty dywidendy przyznanej i należnej udziałowcowi (podatnikowi), to powstanie przychód w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy PIT wobec posiadacza udziałów spółki, któremu w związku z tym spółka przyznała prawo do dywidendy, nawet wówczas, gdy scedował on swoje prawo do odebrania z tego tytułu wynagrodzenia na rzecz osoby trzeciej (fundacji rodzinnej), bez wyzbycia się udziałów spółki.

Kwestia opodatkowania VAT dodatkowych opłat parkingowych w sytuacji, gdy nie jest możliwe zidentyfikowanie kierowcy. Moment powstania obowiązku podatkowego, wyrok WSA w Poznaniu z 14 listopada 2024 r., sygn. I SA/Po 427/24

Z treści art. 8 ust. 1 ustawy VAT nie wynika, aby ustawodawca wskazując na osoby fizyczne miał na myśli osoby zidentyfikowane. Z pewnością muszą to być osoby istniejące, a nie fikcyjne, natomiast z treści przepisu nie wynika, aby musiały być zidentyfikowane.

Brak możliwości zidentyfikowania osoby parkującej niezgodnie z regulaminem i tym samym brak możliwości wyegzekwowania nakładanej na taką osobę dodatkowej opłaty parkingowej nie wyklucza opodatkowania VAT. Nie można w takiej sytuacji twierdzić, że nałożona dodatkowa opłata nie stanowi wynagrodzenia za usługę parkingową. Usługa została bowiem wyświadczona na rzecz osoby fizycznej istniejącej.

W sytuacji, gdy kierowca wykupi bilet, jednak przekroczy czas parkowania wynikający z biletu i nie wykupi kolejnego biletu, w związku z czym nakładana jest dodatkowa opłata parkingowa przyjąć należy, że świadczenie usługi rozpoczyna się już w momencie wykupienia pierwszego biletu i mimo przekroczenia czasu parkowania

mamy do czynienia z kontynuacją tej usługi pierwotnej.

Natomiast w przypadku, gdy kierowca w ogóle nie wykupił biletu do wykonania usługi dochodzi z chwilą wystawienia (wypisania) przez kontrolerów zawiadomienia o opłacie dodatkowej i umieszczenia tego zawiadomienia za wycieraczką pojazdu. Z tą bowiem chwilą okazuje się, że kierowca pojazdu korzysta z miejsca parkingowego, z naruszeniem warunków wynikających z regulaminu parkingu.

Kwestia zastosowania ulgi na robotyzację w przypadku nabycia środków trwałych, wyrok WSA w Warszawie z 13 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1968/24

W zakresie składników wymienionych w art. 52jb ust. 2 pkt 1 ustawy PIT, ulga na robotyzację odnosi się wyłącznie do składnika majątku będącego środkiem trwałym, natomiast „kosztem kwalifikowanym” są odpisy amortyzacyjne od środka trwałego zaliczone uprzednio do kosztów uzyskania przychodów.

Odsetki od pożyczki hedgingowej zawartej w celu zabezpieczenia ryzyka wahań kursów walutowych nie stanowią kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1916/24

Zawarcie pożyczki hedgingowej w celu zabezpieczenia, a nie w celach spekulacyjnych, które prowadzi do zgromadzenia środków w EUR w postaci depozytu wykorzystywanego wyłącznie do zabezpieczenia ryzyk spółek związanych z wahaniami kursów walutowych i ich wpływem na wycenę wartości zobowiązań z umów najmu ujmowanych w księgach rachunkowych zgodnie z nowymi wymogami MSSF 16, tytułem zabezpieczenia pozycji bilansowej, nie wiąże się z ponoszeniem przez spółkę wydatków, które można uznać za koszty finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT.

W konsekwencji wypłacane odsetki od pożyczki hedgingowej nie podlegają ograniczeniom z art. 15c ust. 1 ustawy CIT i powinny być zaliczane w koszty uzyskania przychodu w pełnej kwocie.

Brak faktury nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy prawa do odliczenia VAT, wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1498/24

Dla rozstrzygnięcia kwestii prawa do odliczenia VAT w przypadku gdy podatnik nie posiada faktury, ale posiada dokumentację zawierającą wszelkie wymagane przez prawo elementy, istotne znaczenie ma wyrok TSUE z 15 września 2016 r. w sprawie C-516/14 (Barlis 06). Trybunał w wyroku tym potwierdził linię orzeczniczą wskazującą na możliwość realizacji prawa do odliczenia w przypadku spełniania materialnych przesłanek do realizacji takiego prawa, nawet w sytuacji, w której niektóre przesłanki formalne nie zostały spełnione.

W orzeczeniu tym wyraźnie też wskazano, iż dokumentacja, którą mają badać organy nie dotyczy tylko i wyłącznie faktury, ale może dotyczyć różnego rodzaju dokumentów. Co więcej te elementy materialnoprawne nie muszą wynikać konkretnie z jednego dokumentu, mogą również wynikać z wielu dokumentów, które są w dyspozycji organu.

Kwestia obowiązku składania przez spółkę jawną właściwemu urzędowi skarbowemu informacji CIT-15J, wyrok WSA w Warszawie z 6 listopada 2024 r., sygn. III SA/Wa 1809/24

Przychylić należy się do poglądu spółki jawnej, że z uwagi na brak zmian w składzie wspólników, na podstawie skutecznie złożonej informacji CIT-15J spółka pozostaje podmiotem transparentnym podatkowo i w związku z tym nie jest zobowiązana do rozliczania podatku CIT i składania zeznań CIT-8. Za takim stanowiskiem przemawia wykładnia językowa i celowościowa. Dodatkowo przyjęcie, że jeżeli spółka nie złoży informacji o danych, o których organ już wie i w związku z tym staje się podatnikiem CIT byłoby naruszeniem zasady proporcjonalności.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwota pożyczki udzielonej przed wyborem opodatkowania estońskim CIT nie stanowi ukrytego zysku , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.561.2024.1.JMS	14
Wydatki z tytułu kar umownych podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.571.2024.1.KM	14
Zapłata noty za odszkodowanie za zaginięcie towaru zrekompensowane odszkodowaniem oraz w części niezrekompensowane odszkodowaniem od ubezpieczyciela nie podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.458.2024.2.Aj	14
Kwestia powstania dochodu z przekształcenia, o którym mowa w art. 7aa ust. 2 pkt 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.540.2024.1.AND	15
Ustalenie czy spółka w związku z wykorzystaniem przyznanej puli pomocy publicznej w ramach decyzji o wsparciu, jest uprawniona do wyboru opodatkowania w formie estońskiego CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.611.2024.2.DW	15
Ustalenie czy w związku z umorzeniem prowadzonego śledztwa, spółka jest uprawniona do zaliczenia skradzionych środków pieniężnych do kosztów uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.611.2024.2.DW	15

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak możliwości dokonywania tzw. amortyzacji zbiorczej od ustalonej łącznie dla wszystkich lub niektórych wartości niematerialnych i prawnych wartości początkowej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 października 2024 r., sygn. 0111-KDIB-2-1.4010.407.2024.1.AJ	16
Korekta docelowego narzutu pozostaje poza zakresem opodatkowania VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 października 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.445.2024.2.MR	16
Moment ujęcia w JPK_V7 kwot wynikających z faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania i kwot podatku należnego („in plus”). Prawo do zastosowania stawki 0% VAT w odniesieniu do faktur korygujących wartość eksportu „in plus”, w związku z posiadaniem dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium UE , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 października 2024 r., sygn. 0113-KDIPT-1-2.4012.695.2024.2.AM	17
Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem i refakturowaniem energii cieplnej zużywanej w lokalach i pustych lokalach , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 października 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.722.2024.1.KOM	18
Nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne wypłaconego odszkodowania za zakaz konkurencji po odwołaniu z pełnionej funkcji prezesa zarządu , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 18 października 2024 r., sygn. DI/200000/43/758/2024	18

Kwota pożyczki udzielonej przed wyborem opodatkowania estońskim CIT nie stanowi ukrytego zysku, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.561.2024.1.JMS

Spółka planuje udzielić pożyczki podmiotowi powiązanemu i wypłacić środki z tytułu umowy pożyczki w IV kwartale 2024 r., tj. przed wyborem opodatkowania estońskim CIT, z którego chce skorzystać od 1 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym udzieli pożyczki pożyczkobiorcy. Zatem udzielona i wypłacona przed przejściem na ryczałt od dochodów spółek pożyczka na rzecz podmiotu powiązanego nie będzie stanowić dla spółki dochodu z tytułu ukrytych zysków, a tym samym nie będzie podlegać opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Wydatki z tytułu kar umownych podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.571.2024.1.KM

Ze stanu faktycznego wynika, że kary umowne płacone przez spółkę wskazują na związek z istotą prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Powyższe kary są ponoszone dodatkowo wskutek prowadzenia takiej działalności jako działalności o charakterze zarobkowym i wykazują związek z tą działalnością. Powyższe kary nie stanowią „publicznoprawnych wydatków o charakterze sankcyjnym”, o których mowa w Przewodniku do ryczałtu od dochodów spółek z 23 grudnia 2021 r.

Wynikają one bowiem ze stosunków cywilnoprawnych łączących spółkę z kontrahentami (usługobiorcami) i są efektem zawartych umów/uzgodnień związanych z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. Ponadto, spółka podejmuje również szereg działań mających na celu minimalizację ryzyka wystąpienia sytuacji powodujących powstanie konieczności zapłaty kar umownych, przy czym nie jest w stanie takiego ryzyka całkowicie wyeliminować.

Ponadto, niezapłacenie przez spółkę kary wpłynęłoby negatywnie na relację z partnerami biznesowymi czy opinię na temat

spółki co wiązałoby się z negatywnymi konsekwencjami dla spółki w przyszłości (np. w postaci problemów w uzyskaniu nowych zleceń co przekładałoby się na spadek osiągniętych w przyszłości przychodów). Powyższe dodatkowo zatem potwierdza zasadność ponoszenia przez spółkę kar wymienionych we wniosku i związek z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W konsekwencji należy uznać, że ww. wydatki z tytułu kar umownych już zapłaconych oraz podlegających zapłacie w przyszłości nie będą stanowić wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, wobec czego nie będą podlegały opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek po stronie spółki.

Zapłata noty za odszkodowanie za zaginięcie towaru zrekompensowane odszkodowaniem oraz w części niezrekompensowane odszkodowaniem od ubezpieczyciela nie podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.458.2024.2.AJ

Ze stanu faktycznego wynika, że zapłata noty za kradzież towaru nie była związana z nieprawidłowościami, których powstanie zostało spowodowane (zawinione) przez spółkę. Kradzież została zgłoszona na Policję i udokumentowana protokołem. Firma ubezpieczeniowa, do której spółka zgłosiła szkodę przyznała i wypłaciła spółce odszkodowanie.

Przedstawione wyżej okoliczności zapłaty odszkodowania za kradzież towaru, wskazują na związek z istotą prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej polegającej na działalności przewozowej (transportowej). Odszkodowania są ponoszone dodatkowo wskutek prowadzenia takiej działalności jako działalności o charakterze zarobkowym i wykazują związek z tą działalnością.

Odszkodowanie za kradzież przewożonego towaru nie stanowi „publicznoprawnych wydatków o charakterze sankcyjnym”, o których mowa w Przewodniku do ryczałtu od dochodów spółek z 23 grudnia 2021 r. Wynika ona bowiem ze stosunków

cywilnoprawnych łączących spółkę z kontrahentami i jest efektem zawartej umowy/uzgodnień w zakresie realizacji działalności przewozowej (transportowej).

Powyższe potwierdza zatem zasadność otrzymania i zapłaty noty za odszkodowanie za kradzież przewożonego towaru i związek z prowadzoną działalnością gospodarczą bez względu na to czy zapłata została zrekompensowana ubezpieczeniem czy też nie. W konsekwencji należy uznać, że ww. wydatki nie będą stanowić wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, wobec czego nie będą podlegały opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Kwestia powstania dochodu z przekształcenia, o którym mowa w art. 7aa ust. 2 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.540.2024.1.AND

Spółka jawna, z której przekształcenia powstała spółka z o.o., zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości prowadziła księgi rachunkowe. W związku z przekształceniem ze spółki jawnej w spółkę z o.o., księgi rachunkowe zostały zamknięte i ponownie otwarte na dzień wpisu spółki z o.o. do rejestru przedsiębiorców KRS, tj. 1 lipca 2024 r. Następnie księgi rachunkowe zostały zamknięte na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, tj. 31 lipca 2024 r. Zatem, okres od 1 lipca 2024 r. do 31 lipca 2024 r. jest pierwszym rokiem podatkowym spółki z o.o. jako spółki przekształconej.

Następnie, po zmianie opodatkowania na ryczałt od dochodów spółek, księgi rachunkowe zostały ponownie otwarte na dzień rozpoczęcia nowego roku podatkowego, tj. 1 sierpnia 2024 r. Uwzględniając powyższe, należy zgodzić się ze stanowiskiem, że pierwszy rok podatkowy spółki po przekształceniu nie będzie jednocześnie pierwszym rokiem opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, a tym samym, nie powstanie dla spółki dochód z przekształcenia, o którym mowa w art. 7aa ust. 2 pkt 3 ustawy CIT.

Ustalenie czy spółka w związku z wykorzystaniem przyznanej puli pomocy publicznej w ramach decyzji o wsparciu, jest uprawniona do wyboru opodatkowania w formie estońskiego CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.611.2024.2.DW

Dopiero po wyczerpaniu limitu pomocy publicznej, albo po uchyleniu lub wygaśnięciu decyzji (zezwoleń) podatnik spełniający warunki określone w przepisach o ryczałcie od dochodów spółek może wybrać tę formę opodatkowania. Zatem, w związku z wykorzystaniem przyznanej puli pomocy publicznej w ramach decyzji o wsparciu, spółka będzie uprawniona do wyboru opodatkowania w formie estońskiego CIT, z uwagi na brak osiągnięcia dochodu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT.

Ustalenie czy w związku z umorzeniem prowadzonego śledztwa, spółka jest uprawniona do zaliczenia skradzionych środków pieniężnych do kosztów uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 listopada 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.611.2024.2.DW

Ze stanu faktycznego wynika, że Komenda Policji postanowieniem z 8 lipca 2024 r. umorzyła śledztwo w sprawie włamania do budynku siedziby spółki z powodu niewykrycia sprawcy. Utrata przez spółkę środków nie nastąpiła na skutek jej zwinionych działań, rażącego niedbalstwa przy braku zachowania należytej staranności. Budynek, w którym były przechowywane przedmiotowe środki był odpowiednio zabezpieczony w dniu kradzieży.

Spółka swoimi działaniami nie mogła zapobiec zdarzeniu powodującemu po jej stronie szkodę. Kasetka spełniała wymagania przewidziane prawem (tj. określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 7 września 2010 r. w sprawie wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne), a przechowywana gotówka była zgodna z limitem określonym w tym rozporządzeniu oraz z limitem niezbędnego zapasu gotówki ustalonego w spółce na kwotę (...) zł.

W związku z tym, mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że poniesioną przez spółkę stratę gotówki w kwocie (...) zł na skutek kradzieży z włamaniem, spółka może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów, na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Brak możliwości dokonywania tzw. amortyzacji zbiorczej od ustalonej łącznie dla wszystkich lub niektórych wartości niematerialnych i prawnych wartości początkowej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 października 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.407.2024.1.AJ

Sposób ustalenia wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nabytych w ramach kupna przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części zależy od tego czy z tytułu tego zakupu wystąpiła u podatnika (nabywcy przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części) dodatnia wartość firmy czy też nie. W razie wystąpienia dodatniej wartości firmy wartość początkową poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych nabytych w ramach kupna przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części należy ustalić dzieląc łączną wartość rynkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych na poszczególne środki trwałe i wartości niematerialne i prawne.

W przeciwnej sytuacji, tj. w razie niewystąpienia dodatniej wartości firmy, wartość początkową poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych nabytych w ramach kupna przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, stanowi odpowiednio pomniejszona część wartości rynkowej tych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpowiednio, tj. w taki sposób, aby ich łączna wartość początkowa nie przekraczała kwoty ustalonej zgodnie z art. 16g ust. 10 pkt 2 ustawy CIT).

W obu przypadkach przy ustalaniu wartości początkowej poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych stosuje się odpowiednio art. 14 ustawy CIT. Oznacza to, że ustalona wartość początkowa poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych powinna odpowiadać ich wartości rynkowej (z wynikającym z art. 16g ust. 10 ustawy CIT zastrzeżeniem dotyczącym łącznej ich wartości początkowej).

Odpisy amortyzacyjne od wartości niematerialnych i prawnych nabytych w drodze kupna ZCP dokonywane są na zasadach ogólnych (nie obowiązuje w takich przypadkach zasada kontynuacji amortyzacji). Również na zasadach ogólnych odpisy takie mogą być zaliczane do kosztów podatkowych, co oznacza, że dla każdej podlegającej amortyzacji wartości niematerialnej i prawnej musi zostać ustalona wartość początkowa od której dokonywane są następnie odpisy amortyzacyjne, przy zastosowaniu właściwej dla tej wartości niematerialnej i prawnej stawki podatkowej.

Obowiązujące przepisy prawa podatkowego nie przewidują bowiem możliwości dokonywania tzw. amortyzacji zbiorczej dokonywanej od ustalonej łącznie dla wszystkich lub niektórych wartości niematerialnych i prawnych wartości początkowej.

Korekta docelowego narzutu pozostaje poza zakresem opodatkowania VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 października 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.445.2024.2.MR

Skoro korekta dochodowości: i) nie jest/ nie będzie związana z jakimikolwiek dodatkowymi czynnościami (świadczeniami) podejmowanymi przez strony, ii) nie jest/ nie będzie związana z cenami stosowanymi przy realizowaniu przez spółkę dostaw towarów, bądź przy świadczeniu przez spółkę usług, tzn. nie powoduje/ nie spowoduje obniżenia lub podwyższenia cen konkretnych usług/towarów oferowanych przez spółkę i nie sprowadza się/ nie będzie sprowadzała się do zmiany cen konkretnych świadczonych usług lub konkretnych dostaw towarów realizowanych przez spółkę, iii) nie dotyczy/ nie będzie dotyczyła konkretnych świadczeń usług lub konkretnych dostaw towarów z konkretnego okresu rozliczeniowego i nie odnosi się/ nie będzie się odnosiła do konkretnych faktur dokumentujących sprzedaż (pozycji tych faktur) - to korekta dochodowości stanowi/ będzie stanowiła zdarzenie niemające wpływu na rozliczenia VAT.

Jednocześnie dokonywana korekta dochodowości nie wiąże się/ nie będzie wiązała się z czynnością wzajemną. Korekta dochodowości nie jest/ nie będzie związa-

na z jakimkolwiek dodatkowymi czynnościami (świadczeniami) podejmowanymi przez strony. Tym samym, nie stanowi/ nie będzie stanowiła wynagrodzenia za usługę w rozumieniu ustawy podlegającą opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Korekta dochodowości nie stanowi/ nie będzie stanowiła także wynagrodzenia za dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji, korekta docelowego narzutu (zarówno w górę lub w dół) stwierdzona notą narzutową otrzymaną przez spółkę pozostaje/będzie pozostawała poza zakresem opodatkowania VAT.

Moment ujęcia w JPK_V7 kwot wynikających z faktur korygujących zwiększających podstawę opodatkowania i kwot podatku należnego („in plus”). Prawo do zastosowania stawki 0% VAT w odniesieniu do faktur korygujących wartość eksportu „in plus”, w związku z posiadaniem dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium UE, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 października 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.695.2024.2.AM

Jeżeli zaistnieją okoliczności, których wystąpienie spowoduje konieczność dokonania korekty „in plus” w zakresie podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego, tj. w przypadku, gdy po wystawieniu faktury, spółka ustali okoliczności, które na moment wystawienia faktury pierwotnej nie będą możliwe do ustalenia, należy uznać je za niedające się przewidzieć w momencie wystawiania faktury dokumentującej eksport towarów.

W związku z tym, w sytuacji gdy faktura korygująca „in plus” jest spowodowana tylko przyczynami, które miały miejsce już po dokonaniu dostawy a przyczyna nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej, powinna być ona ujęta na bieżąco w miesiącu wystawienia faktury korygującej.

Natomiast w przypadku, gdy przyczyna powodująca konieczność dokonania korekty „in plus” istniała już w chwili wystawienia faktury pierwotnej (z uwagi na pomyłkę, błąd czy przeoczenie), to korekty te w zakresie podstawy opodatkowania oraz

kwoty podatku należnego należy dokonać wstecz w tym samym miesiącu, co faktura pierwotna, tj. w okresie rozliczeniowym, w którym z powyższych przyczyn zaniżona została podstawa opodatkowania i kwota podatku należnego.

Jeżeli w dokumencie celnym wskazano ilość towarów zgodną z ilością wykazaną w fakturze VAT i dokument ten potwierdza w sposób niebudzący wątpliwości, że towar został wywieziony poza terytorium UE, a z dokumentacji wynika, że mimo wystawienia faktury korygującej nie istnieją wątpliwości, że odbiorca otrzymał zamówiony towar, wówczas ww. dokument IE-599 wystawiony na podstawie faktury pierwotnej uprawnia spółkę do zastosowania 0% stawki podatku.

Przy czym, możliwość zastosowania stawki podatku 0% dla eksportu towarów uwarunkowane jest otrzymaniem przez podatnika dokumentu potwierdzającego w sposób prawidłowy wywóz towaru poza terytorium UE przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, co wynika z art. 41 ust. 6 ustawy VAT. W przypadku braku dokumentu potwierdzającego eksport przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy art. 41 ust. 7-9 ustawy VAT.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem i refakturowaniem energii cieplnej zużywanej w lokalach i pustych lokalach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 października 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.722.2024.1.KOM

Skoro odsprzedaż przez spółkę refakturowanej na najemców lokali energii cieplnej na ogrzanie lokali i podgrzanie wody w lokalach oraz kosztów opłat stałych stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT, niekorzystającą ze zwolnienia z tego podatku, to przysługuje spółce na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT, prawo do pełnego odliczenia podatku VAT ujętego w fakturach zakupowych dokumentujących te wydatki.

W rozpatrywanym przypadku będą spełnione – wskazane w art. 86 ust. 1 ustawy VAT – przesłanki warunkujące prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego, tj. dokonując odsprzedaży zakupionej energii cieplnej spółka działa jako podatnik VAT, a nabywana energia cieplna służy/będzie służyć spółce do wykonywania czynności opodatkowanych tym podatkiem (odsprzedaż energii cieplnej najemcom). Należy w tym miejscu wskazać, że skoro spółka będzie wykorzystywać nabytą energię cieplną na potrzeby lokali wynajmowanych dla najemców, tj. wyłącznie do czynności opodatkowanych VAT, to rozpatrywanie, czy art. 90 ust. 1 ustawy VAT znajdzie tu ewentualnie zastosowanie, jest bezzasadne.

Przepis ten dotyczy bowiem sytuacji, gdy nie jest możliwe bezpośrednio przyporządkowanie wydatków do danego rodzaju czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego oraz z czynnościami, w związku z którymi takie prawo nie przysługuje, a z taką sytuacją nie mamy tu do czynienia.

Okresowe niewynajmowanie części lokali nie wpływa na faktyczne przeznaczenie dotyczące sposobu ich wykorzystywania. W przypadku, gdy dany lokal jest okresowo niewynajmowany, to ponoszone przez spółkę koszty energii cieplej na ogrzanie lokali i podgrzanie wody w lokalach i opłat stałych wiążą się z utrzymaniem danego lokalu w stanie umożliwiającym nieprzerwalne kontynuowanie prowadzonej działalności gospodarczej.

Zatem nabywana w takiej sytuacji energia cieplna na ogrzanie lokali i podgrzanie wody w lokalach oraz koszty ponoszonych opłat stałych będą związane z prowadzoną przez spółkę opodatkowaną działalnością gospodarczą w zakresie odsprzedaży energii cieplnej. Wydatki poniesione na energię cieplną zużytą w części lokali pustych niewynajętych, nie są przedmiotem dalszej odsprzedaży, jednak mają pośredni związek z całokształtem prowadzonej przez spółkę działalności opodatkowanej w zakresie odsprzedaży energii cieplnej. Zatem mają wpływ na całokształt prowadzonej przez spółkę działalności opodatkowanej (odsprzedaży energii cieplnej), a ich poniesienie warunkuje uzyskanie obrotu opodatkowanego VAT niejako poprzez zabezpieczenie utrzymania źródła przychodu.

Zatem w analizowanym przypadku będą spełnione – wskazane w art. 86 ust. 1 ustawy VAT - przesłanki warunkujące prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego także w przypadku nabycia energii cieplnej na potrzeby pustych lokali. Spółka jest bowiem czynnym podatnikiem VAT, a nabyta energia cieplna będzie służyć do wykonywania czynności opodatkowanych VAT.

Nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne wypłaconego odszkodowania za zakaz konkurencji po odwołaniu z pełnionej funkcji prezesa zarządu, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 18 października 2024 r., sygn. DI/200000/43/758/2024

Składka na ubezpieczenie zdrowotne za osobą powołaną do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania powinna być naliczona i odprowadzona na zasadach ogólnych. W pełnej wysokości, od uzyskiwanego wynagrodzenia z tytułu pełnionej funkcji, bez względu na to, czy od wypłaconego tej osobie wynagrodzenia przedsiębiorca, pełniący funkcję płatnika składek, jest zobowiązany do pobierania zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Zgodnie z art. 77 pkt 17b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 35a, powstaje z dniem powołania lub ustanowienia prokury, a wygasa z dniem odwołania, z wy-

łączeniem osób uzyskujących przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 lub 6 ustawy PIT, których obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego powstaje z dniem, w którym wynagrodzenie pobrane z tytułu powołania do pełnienia funkcji przekroczy w roku kalendarzowym kwotę 6000 zł.

W świetle powyższego przepisów tytuł do ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 35a, powstaje z dniem powołania, a wygasa w dniu zaprzestania pełnienia tej funkcji.

Zatem, odszkodowanie za zakaz konkurencji wypłacane po odwołaniu z pełnionej funkcji, tj. w momencie wypłaty tego odszkodowania osoba otrzymująca je nie podlega już ubezpieczeniu zdrowotnemu - nie posiada już tytułu do tego ubezpieczenia, tym samym ww. odszkodowanie nie stanowi podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, a w konsekwencji od tego odszkodowania nie powstaje obowiązek opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl